

prima instanță: V. Suciu

instanța de apel: L. Popova, A. Panov, M. Moraru

Î N C H E I E R E

08 octombrie 2014

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul Iulia Sîrcu

Judecătorii

Valentina Clevadî, Ion Corolevschi

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către Consiliul raional Dubăsari, în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului raional Dubăsari, intervenienți accesorii parohii bisericilor satelor Corjova, Doroțcaia, Cocieri, Ustia, Pîrîta, Molovata-Nouă și Coșnița, raionul Dubăsari și Primăriile satelor Corjova, Doroțcaia, Cocieri, Ustia, Pîrîta, Molovata-Nouă și Coșnița, raionul Dubăsari cu privire la contestarea în parte a actului administrativ, împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014, prin care a fost respins apelul declarat de către Consiliul raional Dubăsari și menținută hotărârea Judecătoriei Dubăsari din 28 martie 2014,

c o n s t a t ă :

La 21 iunie 2013, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului raional Dubăsari cu privire la contestarea în parte a actului administrativ.

În motivarea acțiunii reclamantul a indicat că la 06 martie 2013, Consiliul raional Dubăsari a adoptat decizia nr. 01-17 „Cu privire la rectificarea bugetului raional pentru 2013”, prin care au fost alocate mijloace financiare în sumă totală de 95000 lei pentru finanțarea lucrărilor de reparații și instalare a sistemului de încălzire pentru bisericile din localitățile raionului Dubăsari.

Menționează că în rezultatul controlului efectuat întru verificarea legalității deciziei Consiliului raional Dubăsari nr. 01-17 din 06 martie 2013 s-a constatat că decizia menționată a fost adoptată cu încălcarea prevederilor legislației în vigoare.

Susține că art. art. 7 și 8 din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale delimitează competențele în efectuarea cheltuielilor publice. Cheltuielile în cauză nu țin de competența administrației publice locale.

Afirmă că art. 3 alin. (2) din Legea nr. 1420 din 31 octombrie 2002 cu privire la filantropie și sponsorizare prevede că activitatea de sponsorizare nu se poate desfășura prin utilizare de mijloace obținute din buget, Astfel, banii alocați în sumă de 95000 lei sunt o parte din bugetul local și nu pot fi folosiți pentru întreținerea obiectelor care nu sunt la balanța primăriei.

Invocă că prin adoptarea deciziei nr. 01-17 din 06 martie 2013 Consiliul raional Dubăsari nu a ținut cont de prevederile art. 9 alin. (2) al Legii nr. 317-XV din 18 iulie 2003 privind actele normative ale Guvernului și ale altor autorități ale administrației publice centrale și locale, care expres prevede că actele normative ale autorităților administrației publice centrale și locale trebuie să corespundă întocmai prevederilor constituționale, legilor, precum și hotărârilor și ordonanțelor Guvernului.

Mai invocă că la 19 aprilie 2013, Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat, prin notificarea nr. 1304/OT-374, a solicitat Consiliului raional Dubăsari abrogarea parțială a deciziei nr. 01-17 din 06 martie 2013 „Cu privire la rectificarea bugetului raional pentru 2013”.

Prin urmare solicită anularea în parte a deciziei Consiliului raional Dubăsari nr. 01-17 din 06 martie 2013 și, anume, a pct. 4 al deciziei ce se referă la alocarea mijloacelor financiare în sumă totală de 95000 lei pentru finanțarea lucrărilor de reparații și instalare a sistemului de încălzire pentru bisericile din localitățile raionului Dubăsari.

Prin încheierea Judecătorei Dubăsari din 08 octombrie 2013 au fost atrași în proces alături de reclamant ca intervenienți accesorii parohii bisericilor satelor Corjova, Doroțcaia, Cocieri, Ustia, Pîrîta, Molovata-Nouă și Coșnița, r-nul Dubăsari.

Prin încheierea protocolară din 16 ianuarie 2014 a atras în proces în calitate de intervenienți accesorii Primăriile satelor Corjova, Doroțcaia, Cocieri, Ustia, Pîrîta, Molovata-Nouă și Coșnița, r-nul Dubăsari.

Prin hotărârea Judecătorei Dubăsari din 28 martie 2014 acțiunea a fost admisă și a fost anulată în parte decizia Consiliului raional Dubăsari nr. 01-17 din 06 martie 2013 „Cu privire la rectificarea bugetului raional pentru anul 2013” și, anume, pct. 4 al deciziei în partea ce ține de alocarea din fondul de rezervă a sumei de 95000 lei bisericilor din raion.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 25 iunie 2014 a fost respins apelul declarat de către Consiliul raional Dubăsari și menținută hotărârea primei instanțe.

La 25 august 2014, în termenul prevăzut de lege, Consiliul raional Dubăsari a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel și hotărârii primei instanțe și emiterea unei noi hotărâri de respingere a acțiunii.

Recurentul Consiliul raional Dubăsari, în motivarea recursului, a invocat că hotărârile judecătorești sunt neîntemeiate, deoarece instanțele judecătorești au aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată și nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată.

Menționează că instanțele judecătorești, la emiterea hotărârilor, au aplicat greșit prevederile art. 7 și 8 din Legea nr. 397 din 16 octombrie 2003 privind finanțele publice locale, ale art. 3 alin. (2) din Legea nr. 1420 din 31 octombrie 2002 cu privire la filantropie și sponsorizare și ale art. 15 din Legea nr. 125 din 11 mai 2007 privind cultele religioase și părțile lor componente.

Sușține că instanțele judecătorești au neglijat prevederile Legii nr. 1530 din 22 iunie 1993 privind ocrotirea monumentelor de stat și ale Legii nr. 192 din 30 septembrie 2011 privind monumentele de for public.

Consideră că decizia Consiliului raional Dubăsari nr. 01-17 din 06 martie 2013 „Cu privire la rectificarea bugetului raional pentru 2013” este legală, fiind emisă conform prevederilor legale, cu respectarea competenței și a procedurii stabilite și prin urmare, lipsesc atât temeiul de fapt, cât și temeiul de drept prevăzut de art. 26 al Legii contenciosului administrativ nr. 793 din 10 februarie 2000 pentru anularea pct. 4 din decizia menționată.

Prin referința depusă la 26 septembrie 2014 Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a solicitat respingerea recursului și menținerea deciziei instanței de apel.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) prevede că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3), (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către Consiliul raional Dubăsari nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele invocate în recurs nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Astfel, din considerentele menționate și având în vedere faptul că atât prima instanță, cât și instanța de apel au examinat pricina sub toate aspectele, au verificat și au apreciat corect probele prezentate și au aplicat corect normele de drept

material, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul Consiliului raional Dubăsari ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul Consiliului raional Dubăsari se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului,
judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu

Valentina Clevadi

Ion Corolevschi